

ת"פ 53661/01 - מדינת ישראל נגד נסים דני זילברשלג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-01-53661 מדינת ישראל נ' זילברשלג
לפני כבוד השופט העמיה דניאל בארי

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דליה ויסברג

נגד הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אמן פרום
נסים דני זילברשלג

הכרעת דין

כללי

1. ביום 23.1.2017 הוגש נגד הנאשם, שהוא עו"ד במקצועו, כתב אישום המיחס לו שני אישומים. בנוסף לשני האישומים כולל כתב אישום פרך מבוא.
2. ב="{!!
ממבוא לכתב האישום מפרטת המאשימה את הפרטים הבאים: בשנת 2006 רכשו הנאשם ורעייתו דירה ברחוב מעלה הבנים 27 ברמת גן. לצורך רכישת הדירה נטלו בני הזוג, ביום 15.11.2006 הלואאה מובטחת משכנתא מבנק הפעלים, סניף נווה רם ברמת גן, בסכום כולל של 1,135,000 ₪. !!>
החוזה בין הבנק ללואים נחתם ביום 15.11.2006. על פי המוסכם נקבע שסכום של 699,000 ₪ מתוך ההלוואה היה אמור להיפרע בתשלומים אחד בתום ארבע שנים עד ליום 15.11.2010 (להלן: "הלואאת גישור") יתרת ההלוואה אמורה להיות להיפרע בתשלומים חדשים.
3. במעמד חתימת חוזה ההלוואה, או בסמוך לכך, חתם הנאשם על טופס גילוי נאות, טופס מהוות אישור על כך שהלוואה קיבל לידי את מסמכי ההלוואה וכי הוא מודע לשיעורי הריבית הכרוכים בהלוואה. בנוסף נמסר לידי של הנאשם לוח סילוקין המפרט היקף התשלומים העתידיים שעליהם לשלם בגין ההלוואה.

.5. באישום הראשון טענת המאשימה כי ביום 27.6.2011 פתח הבנק כנגד הנאשם אשתו בהליך מימוש משכנתא במסגרת תיק 2-11-78154-01 בלשכת הוצאה לפועל בתל אביב. הבנק טען כי הלוויים לא פרעו את סכום הלואת הגישור.

.6. המאשימה טענת כי עובר ל 27.7.2011, זייף הנאשם או אדם מטעמו, את טופס גילוי הנאות ואת לוח הסילוקין בכך שהוסיף בלי הסכמת הבנק, שלא כדין ובכוונה לרמות, באמצעות מדפסת, בתחרית המסמכים, את הכתוב: "המרת הלואת הגישור במשכנתא בסוף התקופה", כך שנחזה להראות שבמועד מתן ההלוואה התחייב הבנק להמיר את הלואת הגישור בהלך משכנתא רגילה בסוף התקופה, אשר פירעונה יהיה בתשלומים חדשים.

.7. ביום 27.7.2011, או בסמוך לכך, ניגש הנאשם לסניף הבנק, פנה ליועצת משכנתאות הגב' נחמה גולזרי ובקש כי תחתום על המסמכים המזוייפים בשם הבנק באמצעות חותמת "נאמן למקור". הנאשם טען בפני הגב' גולזרי כי הוא עורך דין וכי שני המסמכים שהוא מציג הינם מסמכים מקוריים שנמסרו לו ע"י הבנק במעמד קבלת ההלוואה. הנאשם לא ציין בפני היועצת את קיומו של תיק הוצאה לפועל וכן לא הפנה לתוספת שהוסיף למסמכים עצמו.

.8. על סמך דבריו הנאשם, הגב' גולזרי חתמה על המסמכים המזוייפים באמצעות חותמת "צולם מהמקור" והוסיפה את חתימתה וחותמת סניף הבנק.

.9. ביום 11.9.2011 הגיע הנאשם בקשה לעיוב הליכי הוצאה לפועל בטענת "פרעתיה" לפי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל. הנאשם טען בפני ראש הוצאה לפועל כי הבנק התחייב בפניו במעמד מתן ההלוואה שבסוף התקופה תומר הלואת הגישור בהלך משכנתא רגילה וכי הבנק לא עמד בהתחייבות זו.

.10. הנאשם צירף בבקשתו את המסמכים המזוייפים וטען כי מדובר בעתקים נאמנים למסמכים המקוריים, שהונפקו לו ע"י הבנק, בידיעו שהמסמכים מזויפים ומהווים ראיות בדוחות בכוונה להטיעות רשות שיפוטית. בבקשת הנאשם נדחהה בעילה של העדר סמכות.

.11. המאשימה טענת כי בנסיבות שפורטו לעיל, הנאשם זייף מסמכים בנסיבות חמירות, עשה שימוש במסמכים מזויפים בנסיבות חמירות, קיבל במרמה בנסיבות חמירות את חתימת יועצת המשכנתאות,גב' גולזרי, בדה ראיות בכוונה להכשיל רשות שיפוטית וניסה לקבל במרמה ובנסיבות חמירות את סגירת תיק הוצאה לפועל.

.12. לדעת המאשימה הנسبות המ חמירות נובעות מהיות הנאשם עורך דין שזייף מסמכים במטרה לרמות, תוך הטעית הבנק והגשתם להוצאה לפועל על מנת להכשיל הליך שיפוטי.

.13. בגין כל האמור לעיל יוכסו לנאים חמש עבירות באישום הראשון: זייף מסמך בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיף 418 סיפה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמירות, עבירה על

סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 לחוק; קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 סיפה לחוק; בידי ראיות עבירה לפי ס' 238 לחוק; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות עבירה לפי סעיפים 25 ו- 415 סיפה לחוק.

14. המאשימה טוענת באישום השני כי ביום 15.4.2012 הגיש הנאשם תביעה נגד הבנק לבית משפט השלום בתל אביב ת"א 17910-04-12, במסגרתה עתר הנאשם למתן צו מנעה שייאסור על הבנק למשמש את המשכנתה שניתנה בגין הלוואה וכן עתר לחיבת הבנק בהצהרה כי לא יחייב את הנאשם בריבית פיגורים בגין הלוואה הגישור.

15. במסגרת התביעה האזרחי טען הנאשם את הטענות שפורטו לעיל וצירף את המסמכים המזוייפים בתמיכת טענותיו. הנאשם צירף את המסמכים בידיעו כי הם מזויפים, בכונה להטעות רשות שיפוטית.

16. במסגרת התביעה האזרחי, ביקש הנאשם מתן צו מנעה זמני להקפת הליכי הוצאה לפועל בעניינו. ביום 16.5.2012 נעתר בית המשפט לבקשה בכפוף להפקדת ערבות. המאשימה טוענת כי עובר ל-2012.5.31 זיף הנאשם או מי מטעמו, את חוזה הלוואה בכר שהוסיף בעמוד האחורי, ללא הסכמת הבנק, באמצעות מדפסת, את הכתוב "הבנק יבצע מרタ הלוואת הגישור במשכנתה בסוף התקופה של הלוואה הגישור, וזאת במשכנתה רגילה באותו תנאי ריבית והתקופה של המשכנתה החדשה מיום 15.11.2006 ואילך הסכמת הצדדים. אי רישום הדירה ע"ש הלואים ו/או רישום עיקול על הדירה ו/או תשלום בשוברים לא יהווה עילה לפירעון הלוואות לפי איזה מסעיף ההלוואה".

17. המאשימה טוענת כי סמוך ל-2012.5.31 צירף הנאשם את חוזה הלוואה המזוייף לכתב התשובה שהגיש לבית המשפט, וטען כי מדובר בחוזה הלוואה המקורי שנערך ע"י הבנק. הנאשם עשה כן בכונה להטעות רשות שיפוטית.

18. הנאשם פנה לבית המשפט עם צירוף החוזה המזוייף וביקש להפחית את סכום הערבות שנקבע למתן צו מנעה זמני לעיכוב הליכיIMPLEMENT המשכנתה. בית המשפט נעתר לבקשה והפחית את סכום הערבון ל-50,000 ₪.

19. התביעה טוענת כי בשלושה מועדים שונים במהלך ניהול ההליך האזרחי, ניגש הנאשם לסניפי הבנק השונים, הציג בפני פקידות שונות את חוזה הלוואה המזוייף ואת המסמכים המזוייפים שפורטו לעיל וביקש מפקידות הבנק כי תחתמנה על המסמכים המזוייפים בשם הבנק בנסיבות חותמתת "נאמן למקור".

20. הנאשם טען בפני פקידות הבנק כי מדובר במסמכים המקוריים שנמסרו לו על ידי הבנק במעמד קבלת הלוואות ולא ציין בפניה את עובדות קיומו של התביעה האזרחי. על סמך דבריו הנאשם נעתרו הפקידות לבקשתו, לא הבחינו בתופעות וחთמו על המסמכים המזוייפים באמצעות חותמתת "צלם מהמקור" והוסיפו את חתימתן וחותמתת סניף הבנק.

21. הנאשם הגיש את המסמכים המזוייפים החתוםים לבית המשפט בידעו כי המסמכים מזויפים ומהווים ראיות בדיות בכונה להטעתו רשות שיפוטית. בית המשפט דחה ביום 5.8.2014 את תביעתו של הנאשם. ערעורו של הנאשם וכן בקשה רשות ערעור נדחו אף הן.

22. בגין מעשים אלה מייחסת המדינה לנאשם עבירות של: זיווג מסמך בניסיבות מחמירויות (ריבוי עבירות) לפי ס' 418 סיפה לחוק; שימוש במסמך מזויף בניסיבות מחמירויות (ריבוי עבירות) לפי ס' 420 בניסיבות סעיף 418 סיפה לחוק; קבלת דבר במרמה בניסיבות מחמירויות (ריבוי עבירות) לפי ס' 415 סיפה לחוק; ניסיון לקבללת דבר במרמה בניסיבות מחמירויות לפי ס' 25 ו- 415 סיפה לחוק.

23. הנאשם כפר בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום וטען כי המסמכים שהמאשימה טוענת שהם מזויפים, הינם מסמכים כשרים שנמצאים ברישומי הבנק, הנאשם הוסיף כי מסמכים אלה משקפים את ההסתכנות ביניהם לבין הבנק.

24. כפי שיפורט בהמשך רוב העובדות בתיק זה הן מוסכמות. מוסכם כי מספר פקידות בסניפים שונים של הבנק אישר כי המסמכים שטענים שהם מזויפים הינם נאמנים למקור.

25. לכל אלה יש להוסיף כי החוזה המקורי בין הנאשם ורعيיתו והבנק אושר ב- 15.11.2006 וכי מאז חתימת ההסכם הראשוני זהה התנהלו מספר דינמים בעניינו של הנאשם החל מהליך הוצאה לפועל בסוף חודש יוני 2011, דרך ההליך בתיק האזרחי שהחל ביום 11.9.2011 ולבסוף ההליך בבית הדין המשמעותי של לשכת עורכי הדין שהחל בשנת 2015 ונמשך עד 2019.

26. בהליכים אלה העידו רוב העדים שהעידו גם בפני, עדים אלה ברובם גם נחקרו במהלך החקירה הפלילית בענייניהם של הנאשם.

27. הנאשם טען כי העדים שהעידו מטעם הבנק תודרכו ע"י עו"ד לב שייצגה את הבנק ולא מסרו דבריאמת.

28. לאחר הגשת כתב האישום, בישיבת ההקراهה הראשונה שהתקיימה ב- 3.4.2018 ביקש הנאשם פעמיים לדחות את הדיון לצורך הסדרת "יצוג על ידי עורך דין". החל מיום 16.10.2018 עו"ד פרום יציג את הנאשם.

29. לאחר דוחיות נוספות שניתנו לפי בקשתו של ב"כ הנאשם נקבע התקיק לשםיעת ראיות אצל השופט ד"ר שאול אבינור. השופט אבינור שמע את עדותו של מר צבי גז. ביום 18.2.2019 זמן השופט אבינור את הצדדים ומסר להם כי נודע לו שהתיק האזרחי בעניינו של הנאשם נשמע על ידי השופט שלו, שהינו ידידו, ועל כן החלט לפסול את עצמו מלשבת בתיק. הצדדים הודיעו ביום 20.3.2019 כי הם מסכימים שהדין ימשך מהນקודה אליה הגיעו אצל השופט אבינור.

30. להבנת הדברים ראוי להתחליל מתוכן עדותו של מר גז. מר גז ציין כי בשנת 2006 היה סגן מנהל בנק משקן באזרע המרכז וחבר בהנהלה הראשית. העד מסר כי הוא זה שאישר בסופו של דבר את בקשתו של הנאשם לקבל הלוואה מהבנק בשנת 2006.

31. העד מסר כי במהלך הליך אישור הלוואה מתקבלות החלטות שמתועדות במערכת אילן המנוהלת בבנק. באותה מערכת מתועדות החלטות שהתקבלו עד לאישור הלוואה. בחוזה הלוואה יש דף ראשון שבו תנאים שוטכוו עם הלוויים וחוברת סטנדרטית שמודפסת בבית דפוס.

32. העד הסביר כי "טופס גילוי נאות" נמסר ללקוח נוכח חובתו של תאגיד בנקאי להסביר ללקוח בטרם לקיחת הלוואה, את המשמעות של לקיחת הלוואה ועמידה בתשלומים. בחתימתו הלקוח מאשר כי הבנק מילא את חובתו. העד ציין כי החוזה והמסמכים נסרקים וניתנים לצפיה ע"י עובדי הבנק.

33. העד ציין כי תחילת אושר לנាសם הלוואת גישור שכלה רק דחית קרן. הלקוח טען שהובטה לו דחית קרן וריבית "... ומאחר והליך היה לך טוב, לא פקפקנו בזה שאולי נמסר לו הדבר. אני אישרתי כחריג דחית מלאה של קרן וריבית ל 4 שנים".

34. בחקירה הנגדית מסר העד כי הוא סרק יותר מפעם אחת את תיקו של הנאשם ולא מצא שם התcheinות כמו שטוען הנאשם להמרת הלוואת הגישור למשכנתא רגילה.

35. לשאלת הנאשם הוסיף העד "... גם אם כחריג יאשרו شيئا... הבנק לעולם לא יעשה את זה בלי ניסוח של היועצים המשפטיים שלו שהם עורכים את המסמן. הרי בסמיכות למחלוקתיהם יש סוללה של עורכי דין שיוכלה בכל זמן נתון להוסיף תוספת לכל חוזה...".

36. העד ציין כי בקשתו הנוסףת של הנאשם להלוואה נוספת נסافت ב-2010 או 2011 לא אושרה עקב הפרות שלו את החוזה משנת 2006. העד הוסיף כי הבנק לא עוקב אחרי רישום משכנתא וכי הדבר עליה כשייש בקשה נוספת.

37. לשאלת הנאשם מסר העד כי הבנק לא ידע שהוא עיקולים במועד אישור הלוואה "... לא היו ידועים התראות ותסמים שליליים...". העד ציין כי בעת אישור הלוואה נמסר שיש לנាសם תביעה כנגד לקוחותיו שבח לו סכום כסף זהה בעצם יהיה המקור לפירעון הלוואת הגישור لكن גם אושרה הלוואת הגישור.

38. בחקירה חזרת מסר העד "שהלכו 4 שנים.. הלקוח קיבל מכתב שהלוואת הגישור עומדת להיפרע". העד הוסיף כי הלקוח פנה לסניף בבקשתו למחזר את אותה הלוואה להלוואה ארוכה. הבקשתה הועברה להנהלה הראשית. בשלב

זה הבהיר כי הלוואה לא התנהלה באופן סדר וכי הוטלו עיקולים על הנכס. העד הוסיף בזיכרונות כי אותו פקיד שהסתכם לדברי הנאשם, לתוספת בהסכם "צפה ברוח הקודש וידע שתהיה בעיה בבדיקה באמצעות שלושה טעיפים. זה מאוד תומה בעניין".

39. מטעם התביעה הוגש טופס אישור לתיק הלוואה (ת/1) טופס זה מפרט את שלבי אישור הלוואה לרבות התcheinויות קודמות של הלוקח. לעניין תכנית למימון דירה: חסכנות + גירה + מכירת דירה 867,000 ₪.

40. בפרטיו הלוקח צוין כי יש לו כניסה חודשית נטו של 9000 ₪. הרכב הלוואה שאושרה מפורטת עם שיעורי הריבית שיש לשולם על כל חלק ולאיזה פרק זמן.

41. באישור החלטת אשראי רישומים שמספרתיים את פרטי הגורם המאשר. למשל ביום 14.9.2006 אושר לנאם הפחתת ריבית ע"י הגבי גלית מילוא. ב 12.9.06 אושרה הלוואה גישור ל 4 שנים ע"י צבי שץין : מקור פירעונו מבעל חוב כלפיו.

42. ב 15.11.2006 צבי גד מאשר דחיה מלאה של קרן וריבית בהלוואה גישור כחריג "לאר候 הסיטואציה שתוארה ע"י מנהלת יחידת משכנ".

43. בפרק להערות למאשר/יועץ משבנותאות נרשם בין היתר " 5.9 מיטל גמili אישור ל��וח רוצה דחיה של קרן וריבית, אמר שבבנק אחר אושר לו שיפורע את ההיגיון כנגד שטר משבננתא שיש לטובתו על דירה בהרצליה כנגד חוב של מישחו לטובתו שיוכל לפרוע כל יום רק מחייב שערך הדירה יעלה יותר..."

44. ב 15.11 כותב צבי גז "לא ראיתי שאושר בעבר גרייס מלא ל 4 שנים בהלוואה? לזה מшибה גברת ליורן קובלובי צביקה שלום, בהמשך לשיחתנו, באישור עקרוני ביקשנו לאשר ל��וח דחיה מלאה של קרן וריבית כאשר קובלינו את האישור והיה כתוב הפניה אושרה. הנחנו שאושר מה שבקשנו ולא בדקנו וראינו שהיא שינוי בסימולציה. הודענו ל��וח ועל סמך האישור שלנו הלוקח חתום על חוזה רכישה והמשיך את כל התהילה. ל��וח עסקן טוב של בנה"פ. נמצא איתנו בהליך כבר כ-3 חודשים. בבקשת תאשו דחיה מלאה של קרן וריבית".

45. החוזה, טופס גילוי נאות וטופס לוח סילוקין הוגש ללא תוספות וסומנו (ת/4) (ת/2) (ת/6). עדים שהיעדו מטעם התביעה מסרו כפי שיפורע בהמשך כי במסמכי הבנק לא נמצא מסמכים הכלולים את התוספות שהנאשם מאשר שהוסיף וטוען כי התוספות נעשו באישור ובאישור הבנק.

46. החוזה (ת/4) מיום 15.11.2006 החתום על ידי הנאשם כולל חלק הכללי שלו, סעיפים 1 עד 3, את רכיבי הלוואה ושיעור הריבית בסעיף 36 לחוזה נאמר: "מתן ארכה, הנחה, שייהו או הימנענות מפעולה במועדנה נגד הלוואה, הערבים או כל אחד מהם או שתיקות הבנק במקרה של הפרת תנאי כל שהוא זה לא יחשבו כויתור

מצד הבנק על זכות מזיכויו אלא אם כן הבנק אישר זאת מראש ובכתב".

47. סעיף 42 לחוזה ההלוואה קובע: "הצדדים מתחייבים למלא ולקיים את כל ההוראות ותנאי חוזה זה בנאמנות, ביישר ובתום לב. כל שינוי בתנאי חוזה זה יעשה על ידי הצדדים בכתב".

48. בחוזה עם התוספת בעמוד האחרון הוסיף הנאשם את הפסקה הבאה: (ת/5) "הבנק יבצע המרת הלוואות הגישור במשכנתא בסוף התקופה של הלוואות הגישור וזאת ממשכנתא רגילה באופן תנאי הריבית והתקופה של המשכנתא החדשה מיום 15.11.2006 ו/או לפי הסכמת הצדדים. אי רישום הדירה ע"ש הלוואים ו/או רישום עיקול על הדירה ו/או תשלום בשוברים לא יהווה עילה לפירעון הלוואות לפי איזה מסעיפי ההסכם ההלוואה".

49. הנאשם הוסיף על המסמכים "גלווי נאות" ו-"לוח סילוקין" "המרת הלוואות הגישור במשכנתא בסוף התקופה".

50. מטעם הتبיעה העידו פקידי בנק שטיפלו בבקשת הנאשם לקבל ההלוואה וכן העידו פקידות שהטביעו חותמת "נאמן למקור" על עותקים שהוגשו ע"י הנאשם לבתי המשפט בהליכים שונים שהתנהלו בעניינו.

51. מעודותה של הגב' מיטל גמili ששימשה יועצת משכנתאות בסניף נווה רם ברמת גן בעת אישור ההלוואה בשנת 2006 לנאים, עולה כי הלוואות הגישור אושרה לנאים כיוון שהצבע על נכס שיש ברשותו והוא עתיד למוכר נכס זה. העודה הדגישה כי לא הבטיחה דבר לנאים מעבר למה שסוכם בחוזה ההלוואה.

52. העודה מסרה בתצהירה מדצמבר 2012 (ס-12) כי ההסכם נחתם ע"י הנאשם ואשתו. שני עותקים מההסכם המקורי נשמרו בבנק וועתק אחד נמסר ללואים. העודה מסרה כי ההסכם שנחתם בפניה לא כלל את התוספת שהנאים הציג בנספח א' לתביעתו.

53. בהודעתה במשפטה (ס- 19) מסרה העודה כי לא דובר בין לבין הנאשם על המרת הלוואות הגישור להלוואות משכנתא רגילה, גם בעודותה בהליך המשמעתי בלשכת עו"ד מסרה העודה גרסה דומה וצינה "...לא הייתה מוסמכת לאשר את הבקשות שלהם... לא יכול להיות שאמרתי לו להוסיף משהו בבית". העודה הוסיפה כי הלוואות הגישור "היתה חובה"... הכתיבו לי בפירוש מה לרשום, זה שהוא צריך להיות מתועד במערכת מילה במיליה מה הם אישרו לרשום".

54. בחקירה הנגדית בדיון בלשכת עו"ד (ס/18) צינה העודה כי לפני הדיון נכנסה למערכת וראתה את כל מה שנרשם לפני אישור ההלוואה. "זה הזכיר לי את פרטיה האירופי". היא הדגישה כי לא קיים אישור לתוספת במחשבי הבנק.

55. מעודותה של הגברת נחמה גולזרי שהחליפה בתפקידה את הגברת גמili עולים הפרטים הבאים:

א. העדה ציינה כי ביום 27.7.2011 נכנס הנאשם לסניף בו עבדה. היא לא הכירה אותו קודם. הנאשם ביקש לצלם מסמך ולהעביר עליו חותמת "צולם מהמקור". העדה מסרה כי מתוך פיזיות היא נענתה לבקשתו... לא עינתי במסמך המקורי".

ב. עדותה בפני בית הדין המשמעתי של לשכת עו"ד מסירה העדה "...ראיתי שהה מסמך סטנדרטי. מסמך של גילוי נאות של לקוח מקובל". היא לא זכרה את טופס "לוח סילוקין".

ג. העדה מסירה כי הפגישה עם הנאשם לא הייתה מתואמת והוסיפה כי מעולם לא ראתה תוספות כמו בטפסים המוצגים ע"י הנאשם. העדה חזרה וציינה מספר פעמים כי היא לא הוצאה את מסמך עם התוספת מחשבו הבנק.

ד. גם בעדותה בפני חזרה העדה על גרסתה לפיה שמה חותמת נאמן למקור מוביל שבדק את המסמר, הוסיפה כי על טופס "גילוי נאות" החתימה לא שלה וחזרה על טענתה "... מעולם לא נתקלתי בתוספת זו".

56. העדה הגב' אבטל לאובשתין ציינה כי היא עבדה כמנהלת ייחידת משכנן בסניף בהרצליה. "הנפטר הגיע לסתניף והציג בפניו חוזה הלואאה, לוח סילוקין ואולי מסמך נוסף וביקש לשים עליהם חותמת נאמן למקור".

57. העדה הוסיפה "... אני לא זוכרת שהוציאי במדפסת. אני זוכרת שבדקתי... אני חתמתי בוודאות על חוזה הלואאה כפי שהוא בבנק והוא היה ללא תוספות". העדה ציינה כי בדקה את רישומי הבנק גם לפני שהעידה בהליכים קודמים שהתנהלו נגד הנאשם וגם שמה ראתה כי אין תוספת במסמכים. היא הוסיפה "... מעולם לא ראייתי תנאים כאלה ב-13 שנים".

58. בעדותה בהליך המשמעתי בעניינו של הנאשם ב-30.11.16 (ס/9) מסירה העדה כי הנאשם הגיע אליה בשתי הזדמנויות שונות. הוא הוציא המסמר מהמחשב, בדקה שזה תואם את המסמר בידי הנאשם וחתמה נאמן למקור. העדה ציינה כי להערכתה הנאשם הוסיף את התוספת לאחר מכן.

59. הנאשם הקlit את העדה. מתוון ההקלטה לא עולה כי העדה מסירה לנפטר עותק שהוצע מהמחשב. גם בעדותה בהליך האזרחי וגם בהודעתה במשטרת מסירה העדה גרסאות דומות לאלה שהציגה בפניו (ס/11 ו- ס/12).

60. מעדותה של הגברת ארינה גורליק שעבדה כיעצת משכנתאות בגבעתיים עולה כי היא לא זוכרת את המפגש עם הנאשם בסניף. היא ציינה כי היא לא מכירה תוספת כמו בע' 16 בחוזה הלואאה. העדה טענה כי כששמה חותמת מתאים למקור לא הייתה תוספת לחוזה. העדה הוסיפה "... אני לא מכירה מקרה אחר שעשו שניי בחוזה סטנדרטי. אם היה עיקול על הנכס לא "הינו מאשרים משכנתא".

61. בעדותה בהליך האזרחי ביום 20.1.14 הציג לעדה חוזה עם חתימתה וחותמת נאמן למקור מיום 13.7.29 העדה אישרה כי העמוד הראשון חתום על ידה והעמוד האחרון ע"י פקידה שהיתה חדשה בשם יסמין

וינשטיין.

62. העדה לא זיהתה את קולה בהקלטה שהנאשם השמיע וצינה כי לא אמרה לנאשם ביום 31.10.13 כי לבנק התחייבות להמיר את הלוואת הגישור למשכנתא.

63. גם בעדויות הנוספות שמסירה וגם בהודעתה במשטרת (ס/16) מסרה העדה כי התוספת בסוף חוזה הלוואה שהציג הנאשם לא מופיע בארכיב הבנק.

64. העדה יסמין וינשטיין אישרה חתימתה בע' האחرون בחוזה הלוואה. הוסיפה כי הגיעו באותו חדש לסניף ובאותו מועד לא עברה את הקורס המכשיר לשמש יוועצת משכנתאות. היא הוסיפה כי לא נתקלה בבקשת דומות לתקן חוזה.

65. מעודותה של הגברת רונית ערמי יוועצת משכנתאות בסניף יד אליהו עולה כי בשנת 2013 הגיע אליה הנאשם שהציג עצמו כעו"ד וביקש להטביע חותמת נאמן למסמך שהביא היא חתומה על המסמך ביום 11.5.2011 "בדקתי סעיף סעיף לא שמתי לב לשום שינוי בין שני החזומים".

66. בחקירה הנגדית מסרה העדה כי זרקה לגריסה את העותק שהפיקה מהמחשב. היא הוסיפה כי יתרן ולקראת עדותה בהליך אזרחי הפיקה העותק מהארכיב האופטי העדה צינה כי בוודאות של 90-99% לא הייתה תוספת בחוזה שבארכיב "אין תוספת צוז בחזושים אחרים בבנק".

67. בעדותה בהליך המשמעתי ביום 16.11.30 מסרה העדה כי הנאשם הביא לה את החוזה וטענה כי התוספת לא הייתה כשהנאשם ניגש אליה בהמשך לא שללה העדה אפשרות של טעות מצדיה.

68. העדה מסרה כי הנאשם מסר לה שהגיע לסניף יד אליהו ולא לסניף ממנו קיבל משכנתא כיוון שהוא עובד קרוב לסניף יד אליהו. בצחירה שנחטם לקרأت הדין בהליך האזרחי צינה העדה "הרי תוספת זו נשמטה מעיני מתוך חסר תשומת לב".

69. בעדותה בהליך האזרחי מסרה העדה כי מחזיקה בידי את העותק שהוצאה מהמחשב. העדה מסרה כי דניאל אסיג מה הנהלה הראשית אמר לה לשמור את המסמך שהוצאה כיוון שהלך עם הבנק.

גורסת הנאשם

70. לאחר שהוגשה ע"י הבנק תלונה למשטרה, כנגד הנאשם, הוא העיד תחת זהירותה ביום 8.10.2015 (ת/7). לגבי החשד כי צייף מסמר בנסיבות מחמיות בהקשר להלוואת גישור על סך 699,000 ₪ מסר הנאשם "... זה קש��וש אחד גדול". הבנק סירב לבדוק את פקידי בפוליגרפ" ווהוסיף כי הבנק הודה

שעותך מקוריו מחזזה הלהוואה נעלם.

71. הנאשם נשאל אם הוא יודע מהי הלוואה גישור והשיב "הלוואה גישור זה הלוואה שלוקחים לפרק זמן בגיןם, לפי הבנתי כשאתה יודע שתהיה הלוואה קבועה במקומה...". זו התפיסה שלי להלוואה גישור. בדרך כלל הבנק נותן הלוואות גישור כשהוא מאשר לך באופן עיקרי הלוואה עיקרית קבועה".

72. בהמשך מסר הנאשם כי "הלוואה גישור ניתנה לי במידעה גמורה של הבנק כי בתום התקופה של הלוואה הגישור היא תומר במשכנתא נוספת כפי שסוכם לפי תנאי המשכנתא שלקחנו באותו מועד בשנת 2006 ע"ס 378,000 ₪. אני ביקשתי לארבע שנים שזה היה המועד של סיום המשכנתא החדשה ואפשר לראותות שהתאריכים חופפים פחות או יותר...".

73. הנאשם מסר עוד כי לא היה לוקח את הלוואה גישור אם לא היו מבטחים לו שהבנק ימיר את הלוואה הגישור בתום המשכנתא החדשה למשכנתא.

74. בהודעתו הבהיר הנאשם כי מסר לנציג הבנק כי הוא אמור לקבל סכום משמעותי מעבר 4 שנים. הנאשם טען כי בעת הגשת התביעה נגד הבנק לא היה לו את החוצה עם התוספת "לא איתרתי בארכיון משרדית את העותק עם התוספת".

75. הנאשם אישר כי הוא הוסיף את התוספות וציין כי זה נעשה בהסכמה הבנק. באשר בדרך אישור המרת הלוואות הגישור למשכנתא מסר הנאשם "במידה ויהי צורך באישורים נוספים או חתימות נוספות של פקידים את זה צריך לשאול את הבנק ולא אותי".

76. הנאשם מסר כי הוא הפנה את תשומת לבה של הגב' גולזרי לכך שיש הליך משפטי בין לבין הבנק.

77. הנאשם הוסיף כי הבנק ידע שיש לו סכום עם שני לקוחות וכי עלולים להטיל עיקול על הנכס. הנאשם מסר כי ביקש אישור הבנק לכך שלא ימשכו משכנתא בגלל הטלת העיקול. הנאשם הוסיף כי למורת העיקול הבנק לא יזמם הליך של מימוש משכנתא.

78. הנאשם נשאל מדוע ביקש הלוואה נוספת בתום תקופה של ארבע שנים ממועד קבלת הלוואה והשיב "משש לא נכון... ביקשתי אישור ולא אישור. זאת אומרת שיצאתி מתוך הנחה שהבנק יש לו את ההתחייבות להמיר את הלוואה גישור במשכנתא אז למעשה צריך רק לאשר את זה".

79. הנאשם מסר כי פנה לסניף ביאליק כיון שנאמר לו כי עליו לפנות לגברת סח"ק בסניף זה. הנאשם טען כי לא נמצא חזה עם התוספת ברישומי הבנק וציין כי עותק שלישי נעלם "הבנק מסר כי יש 3-4 עותקים

מקוריים".

80. בתביעה שהגיש הנאשם נגד הבנק ב 15.4.2012 ציין בסעיף 22: "בעת מתן הלוואה הגישור התחייב בנק משכנ כי במועד פירעונה ימיר אותה בהלוואה רגילה נוספת שתובטח אף היא במשכנתה הרובצת על הדירה החדשה.

81. בסעיף 24 טען הנאשם: "התובע פנה לנتابע לפני מועד פירעונה של הלוואה הגישור על מנת לבצע את ההמרה המוסכמת של הלוואה הגישור בהלוואה משכנתה רגילה".

82. בסעיף 25 לכתב התביעה ציין הנאשם: "התובע נפגש פעמים רבות עם נציגי בנק משכנ בסניף 613 ברחוב ביאליק ברמת גן על מנת להזירם את הלוואה המשכנתה ואך העביר להם כל המסמכים הרלוונטיים ואלו עדכנו אותו כי הינו עומד בתנאי קבלת משכנתה, לאור הכניסה הגבוהה וכיוצ'ב".

83. בסעיפים 61,62,64,67 ציין הנאשם: "אי רישומה של הדירה על שם התובעים לא אירע בגלל אירועים שהיו תלויים בתובעים עצם... הנتابע ידע זאת והסביר לכך בפני התובע". לתובע סכ索ר עם לקוחות לשער וענין זה ידוע היטב לבנק". ענין רישום העיקול על הדירה היה ידוע לנتابע מהתובע ולא הייתה כל בעיה בעניין זה במשך זמן רב לפני פתיחת תיק זה".

84. בסעיף 71 לכתב התביעה מסר הנאשם: "...התובע הודיע על אי רישום הדירה על שם שני התובעים ואך פנה בבקשת כי הבנק ינחה אותו על פתרון רישום הדירה רק על שמה של אשתו. בסעיף 78 הוסיף הנאשם: "משנת 2006 ועד 2010 לא היו רישומים עיקולים על הנכס".

85. לכתב התביעה צורפו מספר נספחים. נספח אחד הוא חוזה הלוואה מיום 15.11.2006 ללא תוספת בעמוד 16. כמו כן צורף תיקון לחוזה מיום 19.12.2005 שմבahir את פרטיו הנכס נשוא ההלוואה. תיקון זה נערך בכתב ונחתם ע"י הצדדים. תיקון נוסף בעניינים טכניים נערך ונחתם ע"י הצדדים ביום 15.11.2006.

86. הנאשם צירף לכתב התביעה מספר התחכבות בין הבנק בהקשר להלואות גישור ולהלוואה נוספת שנוספה שביקש לקבל בסוף שנת 2010. במסמך שנשלח בפקס ב 8.12.10 בסניף ביאליק ברמת גן בקש הנאשם להמיר את הלוואה הגישור להלוואה משכנתה "... כפי שוטכם בליך הלוואה הניל... זאת לאור מועד סיוםה של המשכנתה שנטלנו לפני 15 שנה...". "... לפיכך ולמען הזירות, הנני פונה בדחיפות אבקשכם לא לחיב אותי בריבית פיגורים מאחר ואין כל פיגור. תהלייך מחזור הלוואה הבלון למשכנתה כפי שוטכם עמכם לוחץ זמן".

87. באותו פקס כתב הנאשם: "... הכנסות המשפחה הם מעבר לנדרש לצורך פירעון שוטף של המשכנתה ביום

ומשכנתא חדשה שהייתה צריכה להיות מוגנת במקום הלואת בלון".

88. בפקס שלח הנאם ביום 16.5.11 לגב' סחיק מסניף רמת גן הוא ביקש לזרז את הטיפול לאישור העברת הלואת הגישור למסלול משכנתא וכן לקבלת הלואת חדשה בסך 1.4 מיליון ₪ לצורך בניית קומה נוספת בנכס. באותו פקס מסביר הנאם את הנתונים הלא חיוביים שהתקבלו בדוח IBDI בין היתר כתוב הנאם "דוחות ה- IBDI גורמים לעיוות קיצוני כפי שאינו רואה לעיתים קרובות אצל לקוחות המבקשים מימון". בהמשך הוסיף הנאם כי זכה במשפטים נגד לקוחות שהוא בסכום איתם. בסעיף 6 כתוב הנאם "אבקש לזרז הטיפול באישורו של הלואת מחמת העובה כי נראה שבTeVות הלואת הגישור עומדת כ'חוב' בפיקור כאשר הדבר אינו יכול לעמוד בכך. לאור ההסכם עם הבנק להמרת הלואת הגישור לאחר 4 שנים במשכנתא... הלואת הגישור ניתנה לתקופה שתואמת את סיום המשכנתא הישנה על מנת שתומר למשכנתא חדשה נוספת".

89. בפקס מיום 19.5.2011 חזר הנאם לבקשו וציין כי הנכס שברשותו הדירה שבבעלותו שווה כ 6 מיליון ₪ וכי הלואת שהוא מבקש נמוך ממחצית שווי הבית. ניתנה לו תשובה כי החומר נמצא בבדיקה ויועבר לאסף ממשכן.

וודגש כי לתקנות אלה לא צורפו טפסי גלוּן נאות ולוח סילוקן עם התוספת.

90. הנאם העיד ביום 29.4.2012 בת"א 12-04-1979 בפני השופט יעקב שקד. הנאם אישר כי קיבל ביום 15.6.06 הלואת לרכישת דירה מהבנק. הוא גם אישר כי ... משכנתא ראשונה שקיבלו מبنק משכן בשנת 1996. הנאם אישר כי לא נרשמה משכנתא לטבות הבנק אך טען "המשכנתא לא נרשמה בידיעת הבנק, הבנק ידע ורשם לפני אני עוז'ד וזה הוא סמרק עלי'...".

91. נציגת הבנק שאלה את הנאם אם בהסכם הלואת הגישור קיים סעיף שמאשר כי הבנק הסכים להמיר את הלואת הגישור למשכנתא והשיב "מדובר בחוזה סטנדרטי ארוך, אני צריך לעיין בו על מנת לתת תשובה".

92. הנאם נשאל אם מסר לפקיד הבנק שיפורע את הלואת הגישור מכיספים שהוא אמור לקבל מבעל חוב והשיב "אני לא זוכר, האישור שאות מציגה לי אני לא יודע מי רשם אותו".

93. הנאם אישר כי שילם לבנק בשוברים פעמי בחודשיים או שלושה וחצי כי הדבר נעשה בהסכמה הבנק.

94. הנאם נחקר ע"י עו"ד לב מטעם הבנק בת"א 12-04-1979 בפני השופט שלוי. הנאם טען בחקירהתו כי היה עותק של חוזה לא חתום שהוא ביקש לקבלו לעיין. בהמשך בעמוד 88 חזר בו הנאם בדבריו ואמר כי החוזה היה חתום ע"י שני הצדדים.

95. הנאשם מסר כי הפקידות ביקשו שיווסף פיסקה לחוזה שיתנו התחייבות להמיר את הלואת הגישור למשכנתא. לשאלת השופט איך ביצע את השני, מסר הנאשם "مدפיסים קובץ, שמורים אותו ואז למשכנתא את הקובץ... אתה מצלם כלומר אתה מחזיק את החוברת שאתה רוצה להוסיף עליה".

96. הוא נשאל אם זה כל כך מורכב מדוע לא להוסיף את התוספת בכתב יד. הנאשם השיב שנאמר לו כי לא ניתן להוסיף בכתב יד. בהמשך בעמוד 91 טען הנאשם כי הפקידה חתמה על החוזה אחריו שהוסיף את התוספת. הנאשם טען כי חזר עם התוספת או באותו יום או לאחר מכן.

97. הנאשם נשאל איך דבריו מתישבים עם מה שמסר בחקירה מיום 29.4.12 לאחר שנשאל אם בחוזה יש התחייבות להמיר את הלואת הגישור למשכנתא והשיב כי אינו יודע וכי מדובר בחוזה ארוך סטנדרטי שהוא צריך לבדוק. הנאשם הוסיף בהמשך "באוטו מועד של הפרוטוקול אנחנו ידענו שיש התcheinבות של הבנק, לא מצאנו את חוזה ההלוואה המקורי השני שלטענת הבנק כלל לא היה קיים". הנאשם לא היה הסבר מדוע לא מסר כי העותק שלו עם התוספת אבד.

98. הנאשם נשאל מדוע היה צריך להוסיף לטופס גילוי נאות ולוח סילוקן תוספת, אם הדבר לטענתו סוכם בחוזה עצמו. הנאשם לא היה הסבר ממשי לשאלת זו.

99. הנאשם נשאל מדוע לא פנה לסניף נווה רם שלטענתו אישר את המרת הלואת הגישור למשכנתא אלא פנה לסניף ברמת גן והשיב "פניתי לשם כי אמרו לי שאני יכול לפנות לכל סניף".

100. יודגש כי במסמך מיום 15.3.2008 שנשלח לנائب הבנק ביטל גבייה באמצעות הוראת קבע עקב החזרים רצופים ודרש תשלום חודשי. הבנק ציין כי אי תשלום במועד יגרור ריבית פיגורם.

חוות דעת מומחים

101. הנאשם הגיע לבית המשפט שני חוות דעת של מומחים. חוות דעת אחת שניתנה ע"י הגב' איה שוחט ששירתה בעבר בمز"פ. חוות דעת שנייה הוגשה ע"י מומחים ממשטרת שוויז שאינם דוברי עברית. יודגש כבר בשלב זה כי אין בחוות דעת אלה כדי לסייע בפתרון הסוגיה השנייה במחלוקת.

102. הגב' שוחט התבקשה להסביר ל 4 שאלות שפירטה בחוות דעתה (ס/28):

א. האם שלושה עותקים מצלומים של חוזה הלואאה של בנק הפועלים מתאריך 15.11.2006 זים ביניהם על כל מרכיביהם, וזהם לעותק המקורי של אותו חוזה?

ב. האם חוות דעת אישור "צולם מהמקור" וחתימות המאשרים בשלושת העותקים המצלומים הנ"ל הوطבעו

ונחתמו במקור, לאחר הפקת עותקים מצולמים?

ג. האם שני עותקים מצולמים של מכתב לבנק הפועלים מתאריך 15.11.2006 זהים ביניהם על כל מרכיביהם, והאם חותמות אישור וחותמת המאשר הוטבעו ונחתמו במקור, לאחר הפקת העותקים המצולמים?

ד. האם שני עותקים מצולמים של מסמך של בנק משכנן שכותרו "לוח סילוקין" מתאריך 15.11.2006 זהים ביניהם על כל מרכיביהם, והאם חותמות אישור וחותמת המאשר הוטבעו ונחתמו במקור לאחר הפקת העותקים המצולמים?

103. לאחר תיקון טעות קולמוס העודה השיבה בחיוב לשתי השאלות הראשונות. לגבי דף 16 בחוברת שסומנה על ידה א' צינה העודה: " מתחת לסעיף 59 א מציה פיסקה מודפסת בת 7 שורות. אותיות הגדסה בפסקה זו קטנות יותר ומודגשתות פחותה בהשוואה לדפוס בסעיף 59 א שמעליה. פיסקה זו מציה גם בשלושת העותקים המצולמים". העודה צינה בהמשך כי לא קיימת אפשרות שהפסקה האמורה הוספה בנפרד בשלושת העותקים.

104. העודה צינה כי החותמות "צולם מהמקור" או "מתאים למקור" שהוטבעו בשלושה סניפים שונים וחותימות המאשרים. העודה מצינת כי חותמות וחותימות אלה הן הטעויות מקוריות וכותב יד מקוריו.

105. העודה נתנה תשובה חיובית לשאלות 3 ו-4 שהוזגו לה. תשיבות אלה התיחסו לטופס "גלו נאות" וטופס "לוח סילוקין" הכוללים את המשפט "המרת הלואאה במשכנתא בסוף התקופה".

106. בחקירה הנגדית אישרה העודה כי לא ידעה מה מייחס לנאים, לא ידעה מה המחלוקת בין הצדדים וכן לא ידעה כי יש חזה מקורי ללא תוספת. העודה גם אישרה כי לא ידעה שהנאשם אישר כי הוא הוסיף את הפסקה לחזה והתוספת לטפסים שבדקה. העודה מסרה כי אינה יכולה לקבוע متى פיסקה מסוימת הוספה לחזה.

107. בחנות דעת שניתנה ע"י שלושה שוטרים ששירתו במשטרת סנט גלן בשוויץ הובאו לבדיקת המומחים לחזה מיום 15.11.2016 ושלושה צילומים מיום 29.7.2013 סומן A, מיום 30.7.13 סומן B ומיום 3.8.2013 סומן C. החומר התקבל אצל המומחים ביום 3.8.2018 והבדיקה הסתיימה ביום 30.8.2018.

108. העדים צינו כי 16 העמודים של החזה הודפסו דו צדדיות וקופלו כדי ליצור חוברת. הם נוצרו בשיטת אופסת(דפוס שטוח) שני העמודים הבודדים הכוללים את תנאי החזה הלואאה הופקו בהלי'ן המבוסס טונר.

109. המומחים צינו כי הצילומים C,A,B,C מתאימים למקור לגבי התוספת בעמוד 16 צינו המומחים "לא ניתן לקבוע אם הודפס במדפסת דרך מחשב, או במכשור צילום באמצעות הנחת הטקסט הרלוונטי. לא ניתן

לקבוע אם טקסט הטונר הוטמע על הניר עוד לפני ביצוע החתימות יותר למטה או רק לאחר מכן".

110. המומחים משוויז ציינו בחיקرتם הנגדית שנערכה בוואדייאו קונפרנס כי הם ערכו את חוות דעתם במסגרת תפקידם במשטרת הקנטון. תשלום עבור חוות הדעת שלם למשטרה ולא למומחים. החומר לבדיקה הובא ע"י רعيיתו של הנאשם.

111. העדים מסרו כי התיחסו לדברי מזמן חוות הדעת לצורך קביעה איזה מסמך הוא מקור או אילו מסמכים העתקים. העדים מסרו כי לא ידעו על ניהול משפט פלילי בהקשר למסמכים אלה.

112. המומחים מסרו כי התוספת בעמוד 16 הוא לא חלק מהמסמך המקורי וכי הודפס בשיטת דפוס אחרת.

113. מטעמו של הנאשם העידה עו"ד לב שייצגה את הבנק בהליכים שונים בעניינו של הנאשם. העדה אישרה כי לא הסכימה לבדוק עובדי הבנק בפוליגרפ והוסיפה כי נימקה בכתב את עמדתה.

114. העדה מסרה כי לא נמצא במסמכי הבנק מסמכים שכוללים את התוספת שהנאשם טוען שהוספו בהסכמה הבנק.

הערכת העדרות

115. כפי שציינתי הנאשם אישר כי הוסיף את הפסקה לחוזה הלוואה אחרי סעיף 59. הנאשם טוען כי התוספת הוספה בהסכמה הפקידה שטיפלה בבקשתו לקבלת הלוואה בשנת 2006 סמוך למועד חתימת החוזה. הנאשם טוען עוד כי גם משפט התוספת הוספה לטפסים "גilio נאות" ולוח סילוקין בהסכמה ולבקשת פקิดת הבנק.

116. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת האם הבנק או אחת מפקידות הבנק נתנה את הסכמתה להוספת האמור לעיל והאם יש במסמכי הבנק חוזה וטפסים עם התוספת.

117. בשנת 2006 בבקשתו של הנאשם לקבל הלוואה מהבנק טופלה ע"י הגב' מיטל ג'AMIL ששימשה כיעצת משכנתאות בסניף נווה רם ברמת גן. העדה עשתה עלי רושם אמין. היא צינה כי לנאים אושר כחריג הלוואה גישור הן לקרן והן לריבית אחראיה שהצבע כי ברשותו נכס נוסף שהוא עתיד למכוון. אני מאמין לעדה כי היא החתימה את הלואים במועד שצוין בחוזה. העדה הבירה באופן ברור כי לא מדובר בינה לבין הנאשם על המרת הלוואה גישור להלוואה משכנתא.

118. דבריה של העדה נתמכים גם ברישומים בטופס האישור לתיק הלוואה (ת/1) כפי שפורט לעיל.

119. מר צבי ג' שהuid מטעם הבנק ציין את דרך אישור הלוואה והסביר מדוע כחריג אישר הלוואת גישור על הקאן והרבית וכן הפנה את תשומת הלב לעובדה שהתוספת שהוספה לחוזה הלוואה כולל באופן מפתיע את כל עילות השימוש שצינו ע"י הבנק בתיק הוצאה לפועל. העד מסר עוד כי הנאשם ביקש למחרז את הלוואה להלוואה ארוכה אך מאוחר והוטלו עיקולים על הנכס הבקשה לא אושרה.

120. הגב' נחמה גולזרי שהחליפה את הגב' מיטל ג'AMIL אישרה כי ביום 27.7.2011 הטעים חותמת מתאים למקור למסמך שצלם הנאשם. היא צינה כי עשתה כן מתוך פיזיות "... ראייתי שזה מסמך סטנדרטי..." מסמך של גילוי נאות שכל ל Kohl Makbel". שוכנעת כי העדה מסרה דבריאמת וכי לא בדקה כי הנדרש ממנו התאמת הטופס שהובא ע"י הנאשם למקור שברישומי הבנק.

121. גם העדה לאובשתין עשתה עלי רושם אמין למרות דבריה כי יתכן והנאם הוסיף את התוספת לחוזה. לאחר שחתמה כי מדובר בעתק נאמן למקור אני לא פוסל את האפשרות כי לא שמה לב לקיומה של התוספת כשהחוצה הוצג לה ע"י הנאשם.

122. העדה כמו יתר פקידי הבנק שהuidו בפנוי, צינה כי מעולם לא ראתה תוספת זו בחוזה הלוואה.

123. גם יתר הפקידות שחתמו על אישור "נאמן למקור" על טפסים שהוצגו ע"י הנאשם עשו עלי רושם אמין. שוכנעת כי איש מהם לא מצא במסמכי הבנק טפסים או חוזה עם התוספת וכי הנאשם ניצל את חוסר ערכנותם והחתמים אותם על טפסים שהביא עמו וועליהם הוסיף כפי שהודה את התוספות.

124. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. רושם זה מבוסס לא רק על התרשםות השלילית ממנו אלא גם על ראיות אובייקטיביות שמחזקות בצורה משמעותית את ראיות התביעה.

125. הנאשם טען כי פקידת הבנק הגב' ג'AMIL או פקידה אחרת בסניף הסכימה לשנות את חוזה הלוואה וביקשה כי הנאשם יוסיף את השינוי בהדפסה על החוזה ועל הטפסים של "giloi naot" ו"ЛОח סילוקין".

126. יודגש, כי לפי גרסת הנאשם לא מדובר בשינוי שמתיחס רק להמרת הלואת הגישור להלוואת משכנתא אלא לפרטים מהותיים נוספים כגון אי רישום משכנתא הסכמה להטלת עיקול וביצוע תשלוםים בשוברים.

127. מובן מאלי כי כל לווה היה מבין, גם אם לא מדובר בעורך דין, שינוי מקיף מעין זה אינו יכול להיעשות ביום בו סוכמו הדברים, בהסכם בעל פה מצד פקיד בנק יותר בניגוד להוראות ההסכם.

128. חוזה ההלוואה עליו חתום הנאשם מצין מפורשות כי כל שינוי בו יעשה בכתב ויחתום ע"י הצדדים. מעבר לכך בחוזה עצמו אכן נערכו שני שינויים בחוזה ההלוואה בכתב והנאשם הוחתם על אותם שינויים.

129. הנאשם טען כי לא היה חתום על הסכם ההלוואה בלבד הסכמת הבנק להמיר את הלואת הגישור להלוואה משכנתא. נכון דברי הנאשם מתעוררת השאלה מדוע חתום על חוזה שלא כלל את אותה הסכמה כפי שנמצא במסמכי הבנק.

130. ההסבר לכך נעוץ בתפיסתו של הנאשם לגבי הלואת הגישור כפי שנמסרה בחקירתו במשטרה. הנאשם ציין כי בהבנתו הבנק אמר להסכים להמיר הלואת גישור להלוואה ארוכה טווח לאחר סיום המשכנתא הקודמת שנטל כשרוך את הדירה הקודמת שלו.

131. הנאשם אכן ניסה לקבל את הסכמת הבנק במהלך זה כשפנה לבנק בשנת 2011 וביקש אישרור הבנק להעברת הלואת הגישור למסלול משכנתא "בהतאם להסכם ביןנו" לפקסים שלוח לבנק במאז לקלות להלוואה נוספת הנאשם לא צירף את הטפסים עם התוספת כפי שעשה מאוחר יותר לאחר הגשת הבקשה למימוש הנכס.

132. הנאשם הציג ביחסים שלו עם הבנק מצגים שונים. מצד אחד הציג עצמו כבעל נכסים ואיש עסקים מוצלח ומהצד השני לא עמד בתשלומים על פי הוראות הקבע שהיתה לו והבנק הודיע לו כי הוא מבטל את הוראת הקבע נכון פיגור בתשלומים.

133. הראייה חד משמעית לזייף נועצה בתוכן התוספת שהנאשם הוסיף לחוזה משנת 2006 סמוך לחתימתו. בתוספת נאמר: "הבנק יבצע המרת הלואות הגישור ממשכנתא בסוף התקופה של הלואות הגישור, וזאת ממשכנתא רגילה באותו תנאי הריבית והתקופה של המשכנתא החדשה מיום 15.11.2006 ו/או רישום לפיה הסכמת הצדדים".

אי רישום הדירה ע"ש הלו�ם ו/או רישום עיקול על הדירה ו/או תשלום בשוברים לא יהווה עילה לפירעון ההלוואות לפי איזה מסעיפי הסכם ההלוואה".

בסעיף 7 לכתב התביעה שלו נגד הבנק שהוגש ביום 16.4.2012 מצין הנאשם "משנת 2006 ועד 2010 לא היו רישומים עיקולים על הנכס".

134. מן האמור לעיל ברור כי בשנת 2006 הנאשם לא יכול היה לצפות כי יוטלו עיקולים על הנכס כעבור ארבע שנים וכי יהיה לו הפרות של חוזה ההלוואה באופן חופף את עלות המימוש שצינו ע"י הבנק בפנייתה לשכת ההוצאה לפועל.

135. איני מאמין לנאשם כי החוצה עם התוספת אבד לו ונמצא באיחור. הנאשם לא טען כי נמצא בידו חוצה עם תוספת עד שהגיע אליו בבית המשפט בסוף חודש Mai 2012.

136. בפניתו לבנק בבקשת הלואאה נוספת נסافت הנאשם לא הזכיר כי יש לו הסכמתה בנושאים שונים עם הבנק כפי שעולה מהתוספת. בדיון אצל השופט שקד (ת/18) ביום 29.4.12 נשאל הנאשם אם בחוצה הלואאה יש סעיף שמאשר המרת הלואאה הגישור בהלוואה חדשה בסוף התקופה. הוא השיב "מדובר בחוצה סטנדרטי ארוך ואני צריך לעיין בו על מנת לחתם תשובה".

סיכום

137. נוכח ממצאי המהימנות שפורטו לעיל אני קובע כי ברישומי הבנק אין כל מסמך המכיל את התוספות שהנאשם טוען שהוא סופר בהסכם הבנק.

138. הנאשם הוסיף את התוספות מיזמתו ובל' ידיעת הבנק במטרה לנסות ולמנוע את הליך המימוש שהבנק ידם.

139. הנאשם הטעה את פקidot הבנק כשהחටים אותו על טפסי "גילי נאות" ו"לוח סילוקין" עם התוספת שהוסיף בחותמת נאמן למקור. טפסים אלה לא הוצאו מרישומי הבנק.

140. הנאשם קיווה להצליח לבלום את הליך המימוש ע"י הגשת הטפסים המזויפים הנ"ל אולם כשהבין כי אין די בכך הוא הציג חוצה עם תוספת שמכילה את כל עילות המימוש שלטענתו הוסיף בהסכם הבנק.

141. כפי שפורט לעיל טענתו של הנאשם הינה טענה שקרית. כמו כן טענתו כי חוצה זה אבד ונמצא סגור להגשתו הינה טענה שאינה אמת.

142. אני קובע שהנאשם זיף את חוצה הלואאה בכך שהוסיף את הפסקה אחרי סעיף 59 ואכן את התוספת לטופסי גילי נאות ולוח סילוקין.

143. מעשי הזיף נעשו ללא ידיעת הבנק ובל' הסכמתו במטרה להכשיל הליכים משפטיים ומונעת מימוש הנכס.

144. ביצוע המעשים ע"י עורך דין במטרה לפגוע בהליכים משפטיים והטיעית מספר פקידות בניסיון להצליח במדינתו מהוות נסיבות חמירות.

145. לאור כל האמור לעיל שוכנعني כי המאשינה הוכיחה במידת הودאות הדרושא במשפט פלוי את המעשים והעבירות המייחסות לנאשם ואני מרשיע אותו בה.

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, במעמד הצדדים